

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Matrimonium regis Arturi cum Catharina Ferdinandi Aragoniae &
Catharinae Castiliae reginae filia, eiusque dissolutio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

curatum vel) Ferdinandus vero in Hispania qui An. 1516. x. Kal. Jan. obiit, & Henricus VII. in Anglia An. 1509. deceſſabat, (a) feliciter rebus præſeſcent: mira proſperitate gaudebat res Chriſtiana, planeque optata & fere vniuerſali tranquillitate ſtuebatur. Adeo enim illuſtriſſimis hiſce Principibus in Europa dominantibus, res ex voto ſtuebant, nihil vt videre eſſet maius Maximiliano; Ludouico Chriſtianiſſimo nihil fortunacius, Iſralicis triumphis glorioſo; nihil Rege Catholico, ſeu bello ſeu pace, felicius; nihil denique Henrico VII. Anglorum Principe, cuius etiam nomen erat formidabile, vel animi magnitudine, vel dignitate regali illuſtrius. Et vt certius agnoſcas numinis fauorem, quemadmodum Chriſtianus orbis communi pace erat inter ſe colligatus; ita ex aduerſo communes Religionis noſtræ hoſtes in factiones ſcindebantur. Iam enim Mahometanæ legis variæ ſectæ Alcorani ſui doctrinam quaſi in partes & fruſtra diſcerperant, cui re occaſionem dedit noua ſuperſtitio (adeo nouitate Religionis etiam firmiſſime conſtitutæ concutiuntur! & auſim dicere, ex hiſ ipſis cauernis prodiiſſe ventos, qui noſtram in Europa labeſtarunt) noua, inquam, *ſuperſtitio Iſmaelis Sophi, ex magni Aſſum caſſani filia nati*, cuius errores ac nouas interpretationes occupati ab ipſo Perfici Regnitateſtas (vt fere honores magnis conatibus lucem præferunt) commendatiores populo reddidit. Iam Saraceni, poſt Baticam octingentis fere annis poſſeſſam, magno cum eorum gaudio, quibus cordi eſt fidei Catholicæ gloria, tota Hispania exterminati erant. Quumque ſuper eſſet adhuc nouus quidam orbis, ſub ſpiſis tenebris paganismi, inferos pro dijs colentis ſepultus: vt nihil iſti ſæculo deſſet ad ſummam rei Chriſtianæ promotionem, vitus eſt luſtræ ſol radijs ſuis, Europæ ſubtractis, colluſtrare hanc gentem in abyſſo abominationis perditam, gratiæque ſuæ, ſub occaſum noſtræ felicitatis, participes facere nouos hoſce populos, qui recepto Euangelio, militum Ieſu CHRIS TI ordinibus adſcripti ſunt. Quarum rerum initio facta à Luſitanis verſus Meridiem, & Hiſpanis verſus Occidentem, adeo felix ſequutus eſt progreſſus, vt infinita ampliffima regna (nobile profectò tropæum) Eccleſiæ poſtea adiuncta fuerint, deuotiſſima illa Societate Ieſu, pluſimorum Martyrum gloria inſigni, neque ſanguine, neque vitæ lux patente, in apertam per Lu-

ſitanos & Caſtellanos apertam ianuam in arcem meſſis ingreſſa.

II. Hic erat rerum, tum Politicarum, tum Eccleſiaſticarum ſtatus, hæc cœli terræque facies; quum Anno M. D. Ferdinandus & Eliſabetha Reges Catholici nulla maſcula prole, ſed Ioanna, quæ Philippo I. Auſtriæ & Maria, quæ Emma-nueli Luſitani Regi & ea, de qua dicam Catharina felices, cum Rege Angliæ affinitatem iungunt, data in vxorem filia ſua Catharina, virgine ſummis dotibus inſtructa, optimeque educata, Principi Arturo, Henrici VII. Anglorum Regis filio natu maiori, Conſtituta dote digna in matrimonio, nuptiæ anno ſequenti An. 1500. Londini, in Eccleſia S. Pauli celebratæ ſunt, decimo octauo Calendas Decembris, qui dies apud Anglos D. Erchenualdo ſacer eſſe conſuevit. Principes, pro more, ad thalamum nuptialem regia pompa deducti ſunt. Ceterum Henricus VII. quæſcubatur pro ſalute filij ſui, de Medicorum conſilio cauerat, vt grauis quædam matrona, in eodem cum illis thalamo cubans, videret, ne Princeps, iuuenili ardore abreptus, cum præſenti valetudinis periculo, carne cum ſponſa ſua coniungeretur: eò quod Arturo decimum quintum ætatis annum vix dum attingens, tener adhuc atque inualidus, ex lento præterea morbo laboraret, cuius tæbe poſt quintum menſem conſectus, ex hac vita migravit: quæ tamen valetudinis labeſ probe nota coniugium iſtud non impediuerat, propterea quod ſpes eſſet, fore vt tempus omnia in integrum reſtitueret: præterquam quod fere Reges non ſui cauſa matrimonia contrahunt, ſed ob bonum quietemque ſubditorum ſuorum, & ad proferendos Regnorum ſuorum terminos. Atque ita in ipſo ætatis flore extinctus eſt regius adoleſcens, ſine fructu eius boni, quod ipſi acquiſitum fuerat: id quod ob progreſſum hiſtoriz notari meretur. Iam mihi vide, quid ſimul *manipulus dierum præterſuentium, & vno momento euaneſcentium* Et liberi maximum plerumque ſpei noſtræ fulcrum quid ſunt aliud, quam *granula arenarum, quæ turbo aliquis nullo negotio humi ſublata, in gyrum torquet & diſſipat?*

III. Nondum abſterſis luctus huius lachrymis, Catholici Principes filiam ſuam repetunt. Nihil accidere poterat criſtius Henrico VII. pari Arturo, diſſolutione tam præclaræ affinitatis,

a Henninges in Genealogiis parte 4. Reuſnerus.